RESOLUTIE (EU) 2021/1553 VAN HET EUROPEES PARLEMENT

van 29 april 2021

met de opmerkingen die een integrerend deel uitmaken van het besluit over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2019, afdeling VI — Europees Economisch en Sociaal Comité

HET EUROPEES PARLEMENT,

— gezien zijn besluit over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2019, afdeling VI — Europees Economisch en Sociaal Comité,

— gezien artikel 100 van en bijlage V bij zijn Reglement,

— gezien het verslag van de Commissie begrotingscontrole (A9-0057/2021),

A. overwegende dat de kwijtingsautoriteit in het kader van de kwijtingsprocedure wenst te benadrukken dat het bijzonder belangrijk is de democratische legitimiteit van de instellingen van de Unie verder te versterken door de transparantie en de verantwoordingsplicht te verbeteren en door toepassing van het concept van resultaatgericht begroten en een goed personeelsbeheer;

1. juicht toe dat de Rekenkamer op basis van haar controlewerkzaamheden heeft geconcludeerd dat de betalingen als geheel over het op 31 december 2019 afgesloten jaar, die de administratieve en andere uitgaven van het Europees Economisch en Sociaal Comité (hierna "het Comité" genoemd) omvatten, geen materiële fouten vertonen en dat de onderzochte toezicht- en controlesystemen doeltreffend waren;

2. merkt op dat de begroting van het Comité voornamelijk van administratieve aard is en dat een groot deel ervan wordt gebruikt voor uitgaven met betrekking tot personeel, gebouwen, meubilair, uitrusting en diverse werkingskosten;

3. betreurt in het algemeen dat de reikwijdte en conclusies van hoofdstuk 9 betreffende administratie van het jaarverslag van de Rekenkamer voor 2019 nogal beperkt zijn, ook al wordt rubriek 5 van het meerjarig financieel kader inzake administratie beschouwd als een rubriek met laag risico; verzoekt om bij de controlewerkzaamheden voor dat hoofdstuk meer aandacht te besteden aan kwesties die zeer relevant of zelfs kritiek zijn voor het Comité;

4. stelt met tevredenheid vast dat de Rekenkamer in haar jaarverslag geen significante tekortkomingen heeft vastgesteld met betrekking tot de gecontroleerde aspecten inzake personele middelen en aanbesteding door het Comité;

5. merkt op dat de begroting van het Comité in 2019 138 502 768 EUR bedroeg (tegenover 135 630 905 EUR in 2018 en 133 807 338 EUR in 2017), met een uitvoeringspercentage van 98,1 %, terwijl dat in 2018 98,7 % en in 2017 96,5 % bedroeg;

6. merkt op dat de begrotingsramingen van het Comité gematigd waren en dat het Comité daarbij grotendeels de richtsnoeren van de Commissie heeft gevolgd, die uitgaan van een nominale bevriezing van alle niet-salarisgerelateerde uitgaven; merkt op dat de begroting van het Comité tussen 2016 en 2020 met 9,2 % is gestegen in nominale termen en met 1,9 % in reële termen;

7. herhaalt dat de definitieve kredieten voor reis- en verblijfsvergoedingen voor leden 20 383 977 EUR bedroegen (tegenover 20 247 625 EUR in 2018 en 19 819 612 EUR in 2017); dit bedrag is stabiel ten opzichte van de voorgaande jaren en geeft geen aanleiding tot zorg; verzoekt het Comité niettemin meer gebruik te maken van nieuwe technologieën en werkmethoden en zo veel mogelijk gebruik te maken van videoconferenties;

8. maakt zich ernstig zorgen over de door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) behandelde zaak in verband met inconsistente declaraties voor reiskosten die werden ingediend door een lid van het Comité voor een bedrag van ongeveer 91 000 EUR; merkt op dat de onverschuldigd betaalde bedragen zijn ingevorderd; betreurt dat de vroegere gedragscode niet voorzag in strenge veroordeling of schorsing van frauduleuze leden; dringt er bij het Comité op aan alle in de herziene gedragscode beschikbare middelen toe te passen om verregaande maatregelen te treffen tegen die vorm van fraude; merkt op dat verbeteringen van het huidige kader voor de terugbetaling van reis- en verblijfkosten van leden zijn voorgesteld, zoals een algemene termijn van zes weken voor het indienen van de verzoeken om terugbetaling teneinde de termijn voor de terugbetaling te verkorten en op die manier ook de behoefte aan overdrachten in deze begrotingsonderdelen te verminderen; vraagt echter om een zorgvuldige en nauwgezette aanpak in plaats van een snelle verwerking van declaraties voor reiskosten; merkt op dat niet bekend is hoeveel gevallen van fraude onder de radar blijven; benadrukt dat een degelijke en grondige beoordeling van verzoeken om terugbetaling niet door tijdsdruk mag worden ondermijnd; vraagt dat er in het kader van de internecontroleprocedure van het Comité meer steekproeven van declaraties van reiskosten worden onderzocht om op die manier te komen tot een hoger opsporingspercentage van fraude bij dergelijke declaraties;

9. herinnert eraan dat er in de kwijtingsresolutie van 2018 op wordt gewezen dat een overschatting van de begroting moet worden vermeden; merkt evenwel op dat de overdracht hoofdzakelijk betrekking heeft op de begrotingsonderdelen inzake gebouwen en gegevensverwerking en voortvloeit uit de eerder opgelopen achterstand in die begrotingsonderdelen; merkt op dat de overdrachten in de begrotingsonderdelen inzake leden van de instelling en afgevaardigden en inzake reis- en verblijfsvergoedingen voor de leden nodig waren om uitgestelde verzoeken om terugbetaling van leden af te handelen;

10. juicht toe dat het uitvoeringspercentage van de van 2018 naar 2019 overgedragen kredieten 82,1 % bedraagt, tegenover 77,5 % voor de van 2017 naar 2018 overgedragen kredieten;

11. benadrukt dat het Comité gedeeld vervoer aanmoedigt en het gebruik van goedkope vluchten bevordert; juicht toe dat het Comité het reisbureau — het bureau dat ook diensten verricht voor het Parlement — verzoekt niet alleen over speciale tarieven te onderhandelen met luchtvaartmaatschappijen, maar ook de rechthebbenden van het Comité stelselmatig geschikte, kostenefficiënte reisalternatieven aan te bieden;

12. merkt op dat het Comité in oktober 2018 een openbare aanbesteding heeft uitgeschreven om het huidige systeem van onkostenvergoedingen voor de leden, afgevaardigden en deskundigen van het Comité te analyseren en verbeteringen voor te stellen; verzoekt het Comité informatie te verstrekken over de resultaten van die analyse, met name over mogelijke verbeteringen van het huidige systeem voor de vergoeding van reiskosten en onkosten, met inbegrip van verschillende mogelijke scenario's; merkt op dat de uitvoering is vertraagd als gevolg van de COVID-19-crisis;

13. betreurt dat het bureau van het Comité in 2020 een besluit heeft aangenomen uit hoofde waarvan leden die om redenen in verband met COVID-19 niet naar Brussel kunnen afreizen, toch een onkostenvergoeding kunnen ontvangen voor deelname op afstand; verzoekt het Comité dat besluit in te trekken, aangezien het niet in verhouding staat tot de reële kosten van deelname, maar wel een aanzienlijk verlies voor de begroting van de Unie inhoudt en de reputatie van het Comité schaadt; verzoekt het Comité een verslag in te dienen over de financiële gevolgen van dit besluit, met specifieke en gedetailleerde informatie over het besluit en de redenen voor die vergoeding; verzoekt het Comité nieuwe bezoldigingspraktijken te onderzoeken om te zorgen voor een billijke en evenredige vergoeding voor de leden die niet hoofdzakelijk gebaseerd is op reiskosten en niet alleen afhangt van de fysieke aanwezigheid van de leden in Brussel;

14. benadrukt het belang van de rol van het Comité, maar uit zijn bezorgdheid over de impact van zijn werkzaamheden;

15. wijst op het belang van de politieke dialoog tussen het Comité en het Parlement om ervoor te zorgen dat het Comité een echte bijdrage kan leveren aan de werkzaamheden van het Parlement en herhaalt in dat verband zijn verzoek om inspanningen te blijven leveren voor de versterking van de politieke samenwerking tussen het Comité en het Parlement;

Digitalisering, cyberbeveiliging, beveiliging

16. juicht toe dat het Comité gehoor heeft gegeven aan de aanbeveling die het Parlement in recente resoluties heeft gedaan om het aandeel van de IT-kosten in de begroting te verhogen (tot 4,5 % van de totale begroting, terwijl dat in 2018 nog 3 % was); merkt op dat het percentage van 4,5 % op lange termijn idealiter moet worden verhoogd tot 6 % teneinde een soepele uitvoering van de digitale strategie binnen het uitgestippelde tijdpad mogelijk te maken alsmede het Comité in staat te stellen de achterstand in te lopen en de kloof te dichten ten opzichte van de andere instellingen van de Unie; juicht toe dat de totale voor IT-projecten, -diensten en -apparatuur vastgelegde kredieten met 13,2 % zijn gestegen ten opzichte van 2018 en dat deze positieve tendens in 2020 is voortgezet;

17. is ervan op de hoogte dat het bureau van het Comité in juni 2019 een digitale strategie heeft vastgesteld waarin het zijn visie op de IT-omgeving van het Comité uiteenzet en de belangrijkste uitdagingen op het gebied van IT in kaart brengt; is ingenomen met de resultaten, zoals de module op het ledenportaal ter ondersteuning van papierloze vergaderingen, de ontwikkeling van een nieuwe backofficetoepassing voor de verwerking van wijzigingsvoorstellen en papierloze werkprocessen en procedures, met name op het gebied van financieel beheer; is ingenomen met de werkzaamheden in het kader van de "digitale werkomgeving", waarbij de omgeving voor eindgebruikers en de onderliggende digitale infrastructuur een nieuw ontwerp krijgen; merkt op dat de instrumenten voor kantoorautomatisering, e-mail en eengemaakte communicatie in 2019 zijn geactualiseerd;

18. juicht toe dat het Comité waar mogelijk vrije en opensourcesoftware gebruikt; merkt op dat in de inventaris van softwarepakketten voor 2019 39 opensourcesoftwaretoepassingen zijn opgenomen;

19. juicht toe dat de functionaris voor IT-beveiliging in 2019 het personeel is blijven voorlichten over cyberbeveiliging en onder meer een briefing voor de IT-stuurgroep heeft verzorgd, evenals sectorale briefings op het niveau van afzonderlijke diensten; merkt op dat in 2019 twee aanvullende projecten in verband met cyberbeveiliging zijn opgestart; spoort het Comité aan zijn nauwe samenwerking met andere comités en in het bijzonder met het Comité van de Regio's voort te zetten om verdere synergie tot stand te brengen;

20. is ingenomen met de interinstitutionele samenwerking op cybergebied waarbij het Comité hulp heeft gekregen van het computercrisisresponsteam voor de instellingen, organen en instanties van de Europese Unie, zoals opleidingen op de werkplek voor cloudbeveiliging en een informatiesysteem voor cyberbedreigingen voor gerichte aanvallen tegen instanties van de Unie; merkt op dat veel digitaliseringsprojecten betrekking hebben op de digitalisering van financiële en hr-processen, waarvoor het Comité de door de Commissie geleverde systemen Sysper en ABAC gebruikt; verzoekt het Comité te overwegen om over betere voorwaarden te onderhandelen met de Commissie om toepassingen beter te delen en dit proces financieel aantrekkelijk te maken;

21. spoort het Comité aan de aanbevelingen van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming op te volgen om opnieuw te onderhandelen over de interinstitutionele licentieovereenkomst en de uitvoeringsovereenkomst die in 2018 door de EU-instellingen en Microsoft zijn ondertekend, teneinde digitale soevereiniteit te bereiken, afhankelijkheid van één aanbieder en een gebrek aan controle te vermijden en de bescherming van persoonsgegevens te waarborgen;

22. benadrukt alle initiatieven op het gebied van beveiliging, zoals een speciaal opleidingsprogramma ter bestrijding van criminele en terroristische bedreigingen, de samenwerking met het Parlement bij bepaalde beveiligingsopleidingen, de onderzoeken naar beveiligingsincidenten en de herinvoering van het veiligheidsonderzoek van het personeel van externe contractanten in samenwerking met de andere instanties van de Unie; wijst op alle werkzaamheden met betrekking tot (gebouwen)beveiliging, die als voornaamste doel hebben het beveiligings- en dienstverleningsniveau voor leden, personeel en bezoekers te verhogen;

23. juicht toe dat het Comité een reeks maatregelen heeft genomen om te zorgen voor adequate normen voor gebouwenbeveiliging zoals de installatie van nieuwe apparatuur voor toegangscontrole; merkt op dat de desbetreffende beveiligingsnormen hetzelfde niveau hebben bereikt als die van het Parlement en de Commissie;

Gebouwen

24. merkt op dat extra kantoorruimte nodig is voor 200 personeelsleden zodra het B68- en het TRE74-gebouw worden verruild voor het VMA-gebouw; merkt op dat de bureaus van het Comité en het Comité van de Regio's hun secretaris-generaal in februari 2020 de opdracht hebben gegeven om met de Europese Dienst voor extern optreden te onderhandelen over het sluiten van een overeenkomst waarbij het Comité en het Comité van de Regio's het huurcontract van het gebouw Belliardstraat 100 vanaf begin 2021 kunnen overnemen; juicht toe dat het personeelscomité en de personeelsleden over deze ontwikkelingen zijn geïnformeerd;

25. stelt vast dat het VMA-gebouw volledig voldoet aan alle regelgevingsvereisten inzake toepassingen met asbest en dat in september 2019 een asbestveilig certificaat werd afgegeven; uit zijn bezorgdheid over de gezondheid van de werknemers en de aanwezigheid van asbest in het VMA-gebouw, hoewel in het asbestveilig certificaat staat dat deze geen risico's met zich meebrengt voor de gebruikers van het gebouw; juicht toe dat alle relevante informatie over asbest in de gebouwen van het Comité, zoals het asbestbeleid, asbestveilige certificaten en asbestinventarissen, op het intranet is gepubliceerd; merkt op dat de renovatie van het VMA-gebouw volgens de planning in 2021 van start zal gaan;

26. juicht toe dat de gezamenlijke werkgroep met betrekking tot het VMA-gebouw de leidende beginselen voor de toekomstige toewijzing van de ruimte heeft vastgesteld, evenals objectieve parameters die een gelijke behandeling van alle diensten en entiteiten mogelijk maken; merkt op dat de personeelsvertegenwoordigers hierbij zijn betrokken en dat het personeel regelmatig langs verschillende kanalen op de hoogte is gehouden en zal worden geraadpleegd en betrokken bij de volgende fase, waarin de verdiepingen in detail worden ingedeeld en de afzonderlijke werkplekken voor de betrokken diensten worden toegewezen;

Ecologische dimensie

27. verzoekt het Comité een algemeen duurzaamheidsplan te ontwikkelen; feliciteert het Comité met de aanhoudende inspanningen in het kader van het milieubeheersysteem met betrekking tot het verkleinen van de koolstofvoetafdruk en het verminderen van plastic-, voedsel- en papierafval; is het erover eens dat het verkleinen van de koolstofvoetafdruk tot de belangrijkste doelstellingen voor de komende jaren behoort; verzoekt het Comité de nodige aandacht te besteden aan de energiemix van zijn elektriciteitsbronnen en dringt er bij het Comité op aan om elektriciteit aan te kopen die met wind-, zonne- en bio-energie of in waterkrachtcentrales wordt opgewekt; spoort het Comité aan deel te nemen aan projecten op gebieden die verband houden met de andere instanties van de Unie en een alomvattend plan op te stellen voor het Comité om de beginselen en aanbevelingen van de Europese Green Deal ten uitvoer te leggen, met als algemene doelstelling om uiterlijk in 2030 klimaatneutraal te worden;

Interinstitutionele samenwerking

28. is op de hoogte van de nieuwe, in 2019 ingegane dienstverleningsovereenkomst tussen het Parlement en het Comité, waarbij het Comité (tegen betaling) gebruik kan maken van de vertolkingsdiensten van het Parlement wanneer het Comité vergadert in de gebouwen van het Parlement, en incidenteel ook voor vergaderingen in de gebouwen van het Comité; onderkent dat de overeenkomst bijdraagt tot een optimalisering van de inzet van de tolken van het Parlement; neemt nota van de bestaande samenwerkingsovereenkomsten tussen het Parlement, het Comité en het Comité van de Regio's; verzoekt het Comité verdere potentiële synergieën en besparingen in kaart te brengen, evenals andere gebieden waarop backofficetaken kunnen worden gedeeld; is zich bewust van de verzoeken van zowel het Comité als het Comité van de Regio's in het kader van de kwijtingsprocedure om de lopende samenwerkingsovereenkomst te eerbiedigen zodat het Comité en het Comité van de Regio's compensatie krijgen voor de aan het Parlement overgedragen posten;

29. herinnert eraan dat de samenwerkingsovereenkomst tussen het Parlement en het Comité van 5 februari 2014 voorziet in compensatie voor het verlies aan vertaalcapaciteit door de toekenning van extra bedragen aan het Comité en het Comité van de Regio's; merkt op dat een bedrag van 2 miljoen EUR is uitgetrokken voor de uitbesteding van vertalingen, met de mogelijkheid om een eventueel overschot te gebruiken voor verdere politieke werkzaamheden, en een extra bedrag van 1,1 miljoen EUR voor de toegenomen politieke werkzaamheden; merkt op dat de overdrachten in 2015 en 2016 hebben plaatsgevonden en dat er al een vermindering is doorgevoerd tijdens de bemiddelingsprocedure in 2017; wijst erop dat de jaarlijkse besparing als gevolg van de overdracht van 36 posten op 3,42 miljoen EUR kan worden geraamd; verzoekt het Parlement, het Comité en het Comité van de Regio's gezamenlijk verslag uit te brengen aan de Commissie begrotingscontrole van het Parlement over de lopende herziening van de overeenkomst; erkent dat de overeenkomst meer flexibiliteit mogelijk maakt ten voordele van het Parlement, het Comité en het Comité van de Regio's; merkt op dat de hertoewijzing van niet-bestede middelen naar andere beleidsgebieden deel uitmaakt van die flexibiliteit;

30. is het erover eens dat de politieke samenwerking met betrekking tot de jaarlijkse en meerjarige programmering, de gezamenlijke verklaring van het Parlement, de Raad en de Commissie over wetgevingsprioriteiten en het toezicht op het jaarlijkse werkprogramma verder moet worden versterkt; spoort het Comité aan concrete stappen te ondernemen om de communicatie op het niveau van de rapporteurs van het Parlement en het Comité te verbeteren, met het oog op een meer systematische benadering van de politieke samenwerking;

31. merkt op dat de kosten van uitbestede vertalingen voor het Comité en het Comité van de Regio's in 2019 in totaal 6 043 592 EUR bedroegen, waarvan het aandeel van het Comité 3 550 762 EUR bedroeg, en dat de totale kosten van interne vertalingen op 8 781 075 EUR zouden zijn neergekomen, waarvan het aandeel van het Comité 5 159 101 EUR zou hebben bedragen;

32. spoort het Comité aan zich op basis van een dienstverleningsovereenkomst bij het transparantieregister van de Unie aan te sluiten om de transparantie van lobbybijeenkomsten te vergroten; neemt nota van de interinstitutionele samenwerking in het kader van dienstverleningsovereenkomsten tussen het Comité en de andere instanties en instellingen van de Unie, zoals de samenwerking met de Commissie voor de verdere optimalisering van processen op het gebied van hr, financiën, IT en andere administratieve gebieden; wenst te vernemen of er een kosten-batenbeoordeling plaatsvindt alvorens er een overeenkomst wordt gesloten;

33. is verheugd over de goede administratieve samenwerking tussen het Comité en het Comité van de Regio's, die aanzienlijke synergieën en schaalvoordelen oplevert; merkt op dat de huidige administratieve overeenkomst tot eind juni 2021 is verlengd; merkt op dat twee aspecten tot op heden niet zijn uitgevoerd, namelijk een meer evenwichtige verdeling van de posten binnen de gezamenlijke diensten, waarbij het Comité van de Regio's momenteel in het voordeel is, en een gelijke verdeling van de ruimte (het Comité had een aandeel van 53 % in de kantoorruimte, het Comité van de Regio's een aandeel van 47 %); juicht toe dat de onderhandelingen over de verlenging van de administratieve overeenkomst erop gericht zijn de doeltreffendheid verder te vergroten en mogelijke besparingen te verwezenlijken;

34. verzoekt het Comité op de hoogte te worden gehouden van verbeteringen van de efficiëntie van de administratieve processen, die noodzakelijk lijken vanwege de steeds verder oplopende werkdruk en de snel veranderende wereld; wijst erop dat er continu hervormingen nodig zijn om het Comité in staat te stellen toekomstige uitdagingen het hoofd te bieden;

Communicatie

35. onderkent dat het Comité in 2019 bijzondere inspanningen heeft geleverd om het Parlement te ondersteunen bij het promoten van de Europese verkiezingen, door deel te nemen aan de interinstitutionele campagne, waaronder een enige maanden durende socialemediacampagne (met 17 000 reacties in de vorm van likes, opmerkingen en retweets en een bereik van in totaal 18,4 miljoen mensen); is het erover eens dat het bereik van de politieke werkzaamheden van het Comité verder strekt dan kwantitatieve indicatoren en dat het Comité daartoe niet alleen gebruikmaakt van zijn adviesfunctie uit hoofde van de Verdragen, maar ook van lokale outreachactiviteiten met als doel het maatschappelijk middenveld bekend te maken met de werkzaamheden van het Comité en zijn rol in het besluitvormingsproces van de Unie;

36. merkt op dat de belangrijkste Twitteraccount van het Comité eind 2019 43 300 volgers had en de belangrijkste Facebookaccount 32 600 volgers; merkt op dat het bereik op sociale media van het Comité het snelst groeit op LinkedIn, waar het aantal volgers in 2019 met 54 % is toegenomen tot 14 500 aan het eind van dat jaar; merkt op dat het Comité met deze combinatie van kanalen een uitgebalanceerde groep volgers bereikt;

37. is ingenomen met de inspanningen van het Comité om een meer diverse en inclusieve werkomgeving en cultuur tot stand te brengen door maatregelen te nemen ten behoeve van personen met een beperking, zoals het digitaal toegankelijk maken van het intranet en de website voor personen met een visuele beperking; dringt aan op vervolgmaatregelen met betrekking tot het verkrijgen van de relevante certificering van gelijke toegang tot zijn website voor personen met een beperking;

38. merkt op dat een complexe aanpak nodig is om de websites van de instellingen en instanties van de Unie toegankelijk te maken voor personen met verschillende soorten beperkingen, met inbegrip van de beschikbaarheid van nationale gebarentalen; stelt voor dat organisaties voor personen met een beperking hierbij worden betrokken;

Intern beheer, interne controle, financiën

39. is ingenomen met de inspanningen van het Comité op het gebied van crisisbeheer en bedrijfscontinuïteit, waarbij een website is opgezet met alle informatie die nodig is om de bedrijfscontinuïteit te waarborgen, waaronder geactualiseerde documenten inzake het beheer van crises en van de bedrijfscontinuïteit en een geactualiseerde beschrijving van de verschillende interventieteams, hun samenstelling en hun rol; benadrukt dat het team voor de repatriëring van leden in september 2019 een eerste volledige oefening heeft gehouden op basis van vier scenario's en dat de conclusies hiervan systematisch worden opgevolgd;

40. merkt met bezorgdheid op dat de totale jaarlijkse begroting van het Comité van 108 000 000 EUR in 2006 is gestegen tot meer dan 138 000 000 EUR in 2019, terwijl het globale aantal adviezen en verslagen van het Comité aanzienlijk is gedaald (van 215 in 2018 tot 127 in 2019); begrijpt dat het lagere aantal verstrekte adviezen in verband kan worden gebracht met de verkiezingscyclus, maar is bezorgd over de stijging van de kostprijs per advies (1,1 miljoen EUR in 2019 tegenover 630 000 EUR in 2018) en uit zijn bezorgdheid over de uitbesteding van rapporteringswerkzaamheden aan externe ondernemingen; merkt met bezorgdheid op dat slechts 55 van de 127 adviezen en verslagen initiatiefadviezen waren;

41. stelt vast dat het vaakst geraadpleegde advies van het Comité in 2019 (over blockchain- en distributed ledger-technologie) niet meer dan 2 500 keer werd bekeken, terwijl de vier andere adviezen die het vaakst werden geraadpleegd slechts 1 000 tot 2 000 keer werden bekeken; spoort het Comité ertoe aan grotere inspanningen te leveren om tot een bredere verspreiding van zijn adviezen te komen;

42. merkt op dat het jaarlijks activiteitenverslag voor 2019 slechts een algemeen overzicht geeft van de activiteiten van het Comité en geen grondige kwalitatieve en kwantitatieve beoordeling van zijn werkzaamheden biedt; verzoekt het Comité andere kernprestatie-indicatoren in zijn jaarlijks activiteitenverslag op te nemen, zoals de mate waarin in Uniewetgeving gevolg is gegeven aan de aanbevelingen in zijn adviezen, opdat een effectbeoordeling van de werkzaamheden van het Comité mogelijk is;

43. verzoekt het Comité zijn interne organen te rationaliseren en het takenpakket van zijn structuren bij te sturen, zoals vermeld in de follow-up van de kwijting voor 2018, met verduidelijking van de besparingen die in het kader van dit proces zijn gerealiseerd; neemt kennis van de stappen die het bureau heeft ondernomen om een ad-hocgroep met zes leden op te zetten die een alomvattende evaluatie moet geven van de manier waarop de werkstructuren en organen van het Comité kunnen worden gestroomlijnd, met inbegrip van de kwestie van het takenpakket van de afdelingen en de adviescommissie Industriële Reconversie; vraagt het bureau de stroomlijning uit te breiden naar alle bestaande organen en aan het Parlement verslag uit te brengen over zijn bevindingen;

44. onderkent dat het Comité een groot aantal kernprestatie-indicatoren heeft ontwikkeld op al zijn administratieve gebieden, waarvan sommige het prestatieniveau meten (zoals de betalingstermijnen), terwijl andere de activiteit meten (bijvoorbeeld het productievolume); verzoekt het Comité om in het volgende jaarlijks activiteitenverslag naast deze zeer gedetailleerde informatie ook een geconsolideerde versie van de belangrijkste doelstellingen en de bereikte resultaten op te nemen;

45. merkt op dat in 2019 is beoordeeld of de internecontrolenormen werden nageleefd en dat hieruit is gebleken dat er vooruitgang is geboekt ten opzichte van 2018; merkt evenwel op dat niet alle normen volledig werden toegepast en dat follow-upmaatregelen zijn vastgesteld; merkt op dat twee follow-upmaatregelen tot 2020 werden uitgesteld, namelijk een formele beoordeling van gevoelige functies en de uitvoering van een meerjarige strategie voor de interne communicatie; herinnert het Comité aan de aanbeveling in het verslag van de Rekenkamer dat er een beleid moet worden gevoerd voor het omgaan met gevoelige functies; neemt nota van de antwoorden van het Comité waarin het de voorgestelde stappen toelicht, en onderkent dat de voorbereidende activiteiten van start zijn gegaan in het eerste semester van 2020; merkt op dat het Comité heeft laten weten dat het nieuwe beleid tegen 2021 operationeel moet zijn; verzoekt het Comité een uitvoerige beschrijving van dat nieuwe beleid — met inbegrip van een definitie van gevoelige functies — en van de stand van zaken betreffende de uitvoering ervan te bezorgen aan het Parlement;

46. merkt op dat het Comité naar aanleiding van het bovenstaande een derde follow-upmaatregel heeft genomen, bestaande uit de harmonisatie van processen en procedures in alle directoraten en eenheden; verzoekt het Comité een centraal register van processen en procedures op te zetten om te zorgen voor harmonisering van de schriftelijke documentatie; herhaalt dat deze aanpak zal bijdragen tot een betere eerbiediging van bestaande processen en procedures, en is er voorstander van dat alle hoofdactiviteiten van het Comité aan een proces of procedure worden onderworpen;

47. merkt op dat de dienst Interne Audit (IAS) in 2019 twee controles heeft voltooid, een met betrekking tot de naleving van de institutionele termijnen en de andere met betrekking tot vertolking; merkt op dat het Comité, wat de eerste controle betreft, bezig is met de uitvoering van de in het actieplan vermelde administratieve maatregelen, zoals bijzondere aandacht voor de institutionele termijnen in door het Comité gebruikte documenten met het oog op een betere organisatie van zijn werkzaamheden, en de consistente opstelling van statistieken over de naleving van de termijnen door het Comité; is ingenomen met de voortgezette inspanningen van het Comité om beter bij te dragen tot het EU-wetgevingsproces; wijst op het belang van de controle op vertolking, aangezien deze een belangrijk onderdeel is van de besluitvorming van de Unie en zij gevolgen ondervindt van zowel de aanzienlijke bezuinigingen als de hogere kosten voor vertolking, zoals hieruit blijkt dat het Comité zich vandaag in vergelijking met 2014 slechts ongeveer 75 % van de vertolkingsdiensten kan veroorloven; wijst erop dat die operationele controle ten doel had de procedures te beoordelen, en met name na te gaan of kostenbesparingen kunnen worden gerealiseerd zonder afbreuk te doen aan de kwantiteit en kwaliteit van de geleverde vertolkingsdiensten; merkt op dat uit een analyse van specifieke gevallen blijkt dat de procedures voor de verlening van vertolkingsdiensten duidelijk omschreven waren en dat de diensten voor vertolking werden verstrekt zoals gevraagd; merkt op dat de eindgebruikers over het algemeen zeer tevreden zijn; merkt op dat het overeengekomen actieplan momenteel wordt uitgevoerd en dat in dat verband nog steeds gebieden worden aangewezen waarop besparingen kunnen worden gerealiseerd;

48. merkt op dat in het werkprogramma voor 2019 een controle van het ethische kader en welzijn op het werk werd voorgesteld, maar dat die controle naar het werkprogramma voor 2020 is doorgeschoven; wijst erop dat de controle in 2019 van start is gegaan, maar dat de aanpak ervan is gewijzigd naar aanleiding van het speciaal verslag van de Rekenkamer over ethiek, dat op 19 juli 2019 is gepubliceerd; merkt op dat de dienst Interne Audit voornemens is de door de Rekenkamer gekozen aanpak te hanteren bij de beoordeling van het ethische kader van het Comité; geeft de dienst Interne Audit het advies in zijn controle de toepassing op te nemen van het ethische kader, dat momenteel wordt hervormd;

49. juicht toe dat 11 500 — of 79 % — van de facturen die het Comité in 2019 ontving, elektronisch zijn ingediend, hetgeen in overeenstemming is met Richtlijn 2014/55/EU ([1]); feliciteert het Comité ermee dat het in 2019 zowel in absolute als in relatieve termen van alle instanties van de Unie het meest gebruikmaakte van elektronische facturen;

([1]) Richtlijn 2014/55/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake elektronische facturering bij overheidsopdrachten (PB L 133 van 6.5.2014, blz. 1).

50. benadrukt dat de dienst voor overheidsopdrachten in 2019 de schriftelijke instructies en sjablonen heeft geactualiseerd en richtsnoeren en advies is blijven verstrekken aan alle betrokken financiële actoren; juicht toe dat het gebruik van sjablonen samen met deskundigenadvies de kwaliteit van de aanbestedingsprocedures aanzienlijk heeft verbeterd en het aantal fouten heeft verminderd dat aan het licht kwam bij de controles vooraf; onderkent dat de dienst voor controle van het Comité nauw samenwerkt met de dienst voor overheidsopdrachten om de controles efficiënter en doeltreffender te maken;

Personele middelen

51. merkt op dat in de personeelsformatie in 2019 668 posten worden vermeld, hetzelfde aantal als in 2018; merkt op dat het personeelsbestand niet is gewijzigd en dat het totale aantal personeelsleden (functionarissen, tijdelijke functionarissen, arbeidscontractanten, gedetacheerde nationale deskundigen en medisch adviseur) op 31 december 2019 702 bedroeg (tegenover 705 in 2018);

52. is ervan op de hoogte dat het Comité de uitvoering voortzet van zijn actieplan inzake gelijke kansen en diversiteit voor 2017-2020; merkt op dat er in de leidinggevende functies van het Comité in 2018 een genderevenwicht is bereikt dat sindsdien relatief stabiel is gebleven; betreurt dat de nieuwe politieke leiding van het Comité die tendens niet weerspiegelt aangezien slechts een van de zeven afdelingsvoorzitters en geen van de drie groepsvoorzitters vrouw is, terwijl het Comité voor zijn ambtstermijn 2020-2025 toch het hoogste aantal nieuwe vrouwelijke leden telt sinds 2010; is ingenomen met de bewustmakingsevenementen die in verband met diversiteit worden georganiseerd, zoals de conferentie "In verscheidenheid verenigd" over communicatie in een multiculturele omgeving met als doel een respectvolle omgang met elkaar op het werk te bevorderen en daarbij rekening te houden met diversiteit; is met name ingenomen met de specifieke activiteiten en maatregelen in verband met personen met een beperking; spoort het Comité echter aan om ook concrete maatregelen te nemen zoals opleidingen op het gebied van gendergelijkheid, om onbewuste vooroordelen van leden in selectiepanels te voorkomen;

53. merkt op dat het geografische evenwicht licht is verbeterd ten opzichte van 2018 en dat momenteel 19 % van de leidinggevenden van het Comité afkomstig is uit een lidstaat die na 2004 tot de Unie is toegetreden (tegenover 16 % in 2017 en 18,5 % in 2018); stelt met bezorgdheid vast dat bepaalde nationaliteiten oververtegenwoordigd zijn onder de personeelsleden van het Comité; dringt er bij het Comité op aan specifieke maatregelen te treffen om dit onevenwicht weg te werken; verzoekt het Comité het geografische evenwicht onder zijn personeelsleden te blijven verbeteren om te zorgen voor een adequate vertegenwoordiging van de onderdanen van alle lidstaten, zoals vastgelegd in artikel 4 van het reglement van orde voor de leden van het bureau, ook op managementniveau;

54. verzoekt het Comité aan de kwijtingsautoriteit verslag uit te brengen over de concrete resultaten van het actieplan inzake gelijke kansen en diversiteit, en met name over de resultaten van de maatregelen die werden getroffen om de diversiteit te versterken en van het Comité een inclusievere werkplek te maken voor personen met een beperking;

55. waardeert dat er, naar aanleiding van een grondige analyse in 2019, een register voor gespecialiseerde posten is opgezet, d.w.z. posten die niet onder de mobiliteitsregeling vallen, en merkt op dat een dergelijke lijst nog niet bestond; merkt op dat alle personeelsleden op de hoogte zijn gesteld van de definitieve lijst met alle vrijgestelde gespecialiseerde posten, en dat deze het hoofd van de juridische dienst en alle juristen van het Comité omvat;

56. onderkent de maatregelen die op het gebied van welzijn zijn getroffen, zoals de herlancering van een mentorschapsregeling voor nieuwkomers als onderdeel van een preventieve aanpak bij het beheer van psychosociale risico's; wijst erop dat optimale praktijken worden uitgewisseld om die regeling voortdurend te verbeteren; wijst op de uitgebreide actualisering van de telewerkregels die de werknemers nu meer flexibiliteit bieden; spoort het Comité aan de toepassing van flexibele werkregelingen aan te vullen met de bescherming van het recht van de personeelsleden om offline te zijn;

57. neemt met tevredenheid kennis van de maatregelen in verband met langdurig ziekteverlof, met name de maatregelen die ten doel hebben de terugkeer naar het werk te vergemakkelijken;

58. uit zijn ernstige bezorgdheid over de geschokte reactie van het publiek naar aanleiding van bepaalde door het Comité gehanteerde aanwervingsprocedures; verzoekt het Comité duidelijke interne richtsnoeren op te stellen betreffende de bekendmaking van vacatures en een duidelijke uitleg te geven over het belang van de dienst in geval van tijdelijke overplaatsing van personeelsleden; beklemtoont dat er strikt voor moet worden gezorgd dat elke fase zonder uitzondering volledig transparant verloopt, als vastgesteld in het reglement van orde van het Comité en in het Statuut van de ambtenaren, gedurende de gehele aanwervingsprocedure (bekendmaking, selectie, aanstelling en benoeming), om reputatieschade voor het Comité en voor alle entiteiten van de Unie te voorkomen;

59. merkt op dat het Comité in 2019 54 personen die een maandelijkse beurs voor levensonderhoud van het Comité kregen, heeft ontvangen voor een "lange stage", evenals 15 personen die geen beurs van het Comité ontvingen, voor een "korte stage", en een stagiair die een beurs ontving van een externe overheidsinstantie; beveelt aan dat het Comité ook een passende beurs verleent aan stagiairs die een korte stage doorlopen, tenzij zij betalingen uit andere bronnen ontvangen;

Transparantie

60. juicht toe dat het Comité is gestart met het bevorderen van respect op de werkplek om ervoor te zorgen dat alle personeelsleden bekend zijn met het huidige ethische kader; merkt op dat in 2019 een brede bewustmakingscampagne van start is gegaan onder de noemer "respect@work", waarin een aantal voorstellen uit het verslag van de Europese Ombudsman over waardigheid op het werk in de EU-instellingen en -agentschappen (SI/2/2018/AMF) is geïntegreerd; juicht toe dat het netwerk van vertrouwenspersonen is uitgebreid; merkt op dat het Comité naar aanleiding van een besluit van de Europese Ombudsman richtsnoeren inzake de afhandeling van belangenconflicten van personeelsleden bij de uitvoering van hun taken heeft vastgesteld en alle personeelsleden informatie ter zake heeft verstrekt; merkt op dat de richtsnoeren bedoeld zijn als praktische handleiding voor personeelsleden die conflicterende taken verrichten, zoals managementtaken en vertegenwoordiging van het personeel; verzoekt het Comité verdere vooruitgang te boeken met de maatregelen om gevolg te geven aan het verslag van de Ombudsman;

61. verzoekt het Comité verslag uit te brengen over de behaalde resultaten naar aanleiding van de aanbeveling van de Europese Ombudsman, zoals de richtsnoeren inzake externe activiteiten; merkt op dat de Ombudsman in 2019 een verslag heeft gepubliceerd over de bekendmaking van informatie met betrekking tot voormalige personeelsleden in een leidinggevende positie om het verbod van één jaar op lobbyen en belangenbehartiging te handhaven (SI/2/2017/NF) en dat het Comité de mogelijkheden heeft onderzocht om zijn besluit inzake externe activiteiten te herzien; verzoekt het Comité van deze gelegenheid gebruik te maken om zijn systeem te versterken om mogelijke belangenconflicten te voorkomen;

62. uit zijn bezorgdheid naar aanleiding van de onderzoeken die het Europees Bureau voor fraudebestrijding in 2019 heeft verricht; merkt op dat twee zaken met betrekking tot leden en verduistering van middelen uit de begroting van de Unie zijn afgesloten; stelt met tevredenheid vast dat de bedragen door het Comité zijn teruggevorderd; merkt op dat er twee zaken zijn geopend (een met betrekking tot een lid en een met betrekking tot een personeelslid), waarvan de eerste zaak nog loopt en de tweede zaak in 2020 is afgesloten zonder dat er een overtreding is vastgesteld; merkt op dat er in 2020 twee zaken zijn geopend, waarvan een zaak nog loopt en de andere zaak in datzelfde jaar is afgesloten, namelijk een zaak uit 2018 waarbij is bevestigd dat een lid fraude had gepleegd; wijst erop dat er nog een zaak tegen een lid is geopend en dat deze zaak nog loopt; merkt op dat er, voor zover het Comité weet, momenteel twee onderzoeken van OLAF lopen, die allebei betrekking hebben op leden en geen verband houden met intimidatie;

63. merkt op dat de wijze waarop het Comité momenteel de aanwezigheid van leden op vergaderingen bevestigt, in overeenstemming is met optimale praktijken van andere entiteiten van de Unie zoals het Parlement en het Comité van de Regio's; merkt op dat in dat systeem één handtekening en een verklaring inzake deelname aan een vergadering vereist zijn; merkt op dat in artikel 4, punt a), van het Financieel Statuut voor de leden is bepaald dat rechthebbenden die voor tegemoetkomingen en vergoedingen in aanmerking wensen te komen, hiertoe a) de presentielijst in de vergaderzaal moeten ondertekenen, wanneer er in die lijst is voorzien; b) voor iedere vergaderdag het standaardformulier voor declaratie van de kosten moeten invullen, en c) de vereiste bewijsstukken moeten bijvoegen;

64. dringt er bij het Comité op aan de kwijtingsautoriteit op de hoogte te houden van de procedures en processen die het Comité ingevoerd heeft of van plan is in te voeren om intimidatie en soortgelijke problemen in verband met personeelsleden in de toekomst te voorkomen, om ervoor te zorgen dat de betreurenswaardige ontwikkelingen die in het verleden slachtoffers leed hebben berokkend en die de reputatie van het Comité en de Unie in het algemeen hebben geschaad, zich niet nogmaals zullen voordoen;

65. herhaalt zijn verzoek om duidelijke en sterke bescherming en steunmaatregelen voor slachtoffers van intimidatie; dringt er bij het Comité op aan specifieke regels en procedures in verband met intimidatie in te voeren en is van mening dat het niet als een excuus om niets te doen mag worden beschouwd dat het Statuut van de ambtenaren niet kan worden opgelegd aan een lid van het Comité;

Weigering van het verlenen van kwijting in 2018, belangenconflicten, intimidatie, klokkenluiders

66. brengt in herinnering dat diverse personeelsleden gedurende een lange periode te maken hebben gehad met psychisch geweld door de toenmalige voorzitter van groep I; betreurt dat de maatregelen tegen intimidatie die door het Comité zijn vastgesteld er niet toe hebben geleid dat er eerder stappen werden gezet en dat deze kwestie sneller werd aangepakt, omdat het ging om een persoon die een hoge functie bekleedde; betreurt dat de maatregelen die genomen werden om de slachtoffers te beschermen tot het onderzoek door OLAF afgerond was, van geïmproviseerde en ontoereikende aard lijken te zijn geweest, met name gezien het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 12 mei 2016 ([2]), waaruit het Comité lering had moeten trekken; stelt met bezorgdheid vast dat tekortkomingen in de interne procedures, onder meer een onduidelijke verdeling van de rapporteringstaken bij het hoger management, hebben geleid tot inactiviteit bij de administratie van het Comité, waarmee het Comité zijn zorgplicht en de verplichting om deze kwestie aan OLAF te melden heeft geschonden; veroordeelt dat het Comité er lang over heeft gedaan om de nodige maatregelen te nemen om het reglement van orde en de gedragscode van het Comité aan te passen teneinde te voorkomen dat een dergelijke situatie zich in de toekomst opnieuw zou voordoen;

67. herinnert eraan dat OLAF in zijn onderzoek van 2018 heeft vastgesteld wie de slachtoffers van de intimidatie zijn; betreurt dat de slachtoffers door de inactiviteit bij de administratie van het Comité werden gedwongen het proces in te leiden met eigen middelen; merkt op dat de follow-up van de formele verzoeken die de slachtoffers overeenkomstig artikel 24 van het Statuut van de ambtenaren hebben ingediend, in januari 2020 is gestart; merkt met bezorgdheid op dat het statuut van slachtoffer pas op 2 oktober 2020 formeel is toegekend, hoewel het Comité beweert dat het dat statuut reeds maanden eerder impliciet had erkend;

68. wijst erop dat de tekortkomingen van het Comité in verband met deze kwestie hebben geleid tot een materieel verlies aan publieke middelen in verband met juridische kosten, ziekteverlof, slachtofferbescherming, verminderde productiviteit, vergaderingen van het bureau en andere organen enzovoort; is daarom van oordeel dat dit aanleiding geeft tot zorg over de verantwoordingsplicht en begrotingscontrole en het goede beheer van personele middelen binnen de instellingen, organen en instanties van de Unie; herinnert er in dit verband aan dat de Rekenkamer in Speciaal verslag nr. 13/2019, getiteld "De ethische kaders van de gecontroleerde EU-instellingen: ruimte voor verbetering", stelt dat ethisch gedrag in openbare aangelegenheden bijdraagt tot een beter financieel beheer en een sterker vertrouwen van het publiek, en dat onethisch gedrag van personeel en leden van de instellingen en organen van de Unie veel publieke aandacht krijgt en het vertrouwen in de instellingen en organen van de Unie vermindert;

69. herinnert eraan dat het Parlement heeft besloten de secretaris-generaal van het Comité geen kwijting te verlenen voor het begrotingsjaar 2018, onder meer op grond van de flagrante schending van zijn zorgplicht en de inactiviteit bij de administratie, in combinatie met de financiële gevolgen; herinnert het Comité eraan dat weigering om kwijting te verlenen een ernstige kwestie is die onmiddellijk moet worden aangepakt; betreurt ten zeerste het gebrek aan doortastend optreden, met name preventie- en herstelmaatregelen, van de voormalig directeur personeelszaken en financiën, die nu secretaris-generaal is, tot de weigering om kwijting te verlenen voor 2018;

70. merkt op dat de secretaris-generaal in het kader van de kwijtingsprocedures van 2018 en een deel van 2019 niet in staat was toereikende, transparante en betrouwbare informatie te geven aan de Commissie begrotingscontrole van het Parlement, zoals blijkt uit de vele keren dat de verstrekte informatie werd weerlegd door klokkenluiders, door de vakbonden van het Comité, door de verdediging van de slachtoffers of door de dader zelf; verzoekt het Comité aandacht te besteden aan de materiële en morele schade die de slachtoffers en klokkenluiders hebben geleden als gevolg van onvoldoende steun en een gebrek aan rechtmatige rehabilitatie en schadeloosstelling; vindt het zeer zorgwekkend dat de slachtoffers klacht moesten indienen vanwege de inactiviteit van de administratie van het Comité in de rehabilitatieprocedure; herinnert het Comité aan zijn plicht om slachtoffers en klokkenluiders te beschermen;

71. onderkent dat het Comité ernaar streeft zijn vermogen om onethisch gedrag aan te pakken verder te versterken; merkt op dat uiterlijk eind 2020 een uitvoerig actieplan moest worden goedgekeurd; is het erover eens dat het Comité het bewustzijn van het personeel en het management moet blijven vergroten door middel van gerichtere interne communicatie over de reeds beschikbare structuren om elke moeilijke situatie op de werkplek aan te pakken; verzoekt het Comité opleiding over ethiek en integriteit verplicht te stellen voor zijn leden; verzoekt het Comité een volledig overzicht van alle getroffen maatregelen te bezorgen aan het Parlement;

([2]) Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 12 mei 2016, *FS tegen Europees Economisch en Sociaal Comité (EESC)*, Zaak F-50/15, ECLI:EU:F:2016:119.

72. verzoekt het Comité snel tot een schikking te komen met de slachtoffers van intimidatie en wangedrag; is van mening dat de nieuwe leiding een actieve rol moet spelen bij de onderhandelingen over een schikking met de slachtoffers, om tot een billijke en bevredigende overeenkomst te komen die door alle partijen wordt gesteund, en om belangenconflicten te vermijden; verwacht dat de schikking met de slachtoffers gebaseerd zal zijn op het transparantiebeginsel en het goed fatsoen, en een openbare verontschuldiging, eerlijke schikkingsvoorwaarden, volledige rehabilitatie van de slachtoffers in hun werkomgeving en gewaarborgde bescherming tegen nadelige gevolgen van de zaak zal omvatten; is er sterk tegen gekant dat druk op slachtoffers zou worden uitgeoefend om niet-openbaarmakingsclausules te ondertekenen en te verhinderen dat zij vertrouwelijk informatie over de schikking verstrekken aan de Commissie begrotingscontrole van het Parlement; verzoekt het Comité uitvoerig verslag uit te brengen over de aangeboden beschermende en compenserende maatregelen; verzoekt het Comité verslag uit te brengen over de huidige situatie van de vastgestelde slachtoffers;

73. neemt kennis van de besluiten die de algemene vergadering van het Comité op 28 januari 2021 met een ruime meerderheid heeft genomen en is tevreden met de goedkeuring van een nieuwe gedragscode, tot intrekking en vervanging van de in maart 2019 goedgekeurde gedragscode, en met de vaststelling van een kader voor ethiek en integriteit; merkt op dat de gedragscode nu een sanctieregeling omvat die in verhouding staat tot de ernst van onethische gedragingen; is met name ingenomen met de invoering van financiële sancties en met de mogelijkheid om een lid van het Comité te royeren; dringt er bij het Comité op aan sancties te handhaven wanneer dat nodig is, alsook de verbeterde bepalingen inzake de opgave van financiële belangen en belangenconflicten; dringt erop aan dat het Parlement, de Raad en de Commissie op de hoogte worden gebracht van de namen van leden van het Comité die verantwoordelijk worden bevonden voor inbreuken op de gedragscode; feliciteert het Comité met de ambitieuze, alomvattende en versterkte gedragscode waarin rekening is gehouden met de opmerkingen van het Parlement en met de relevante aanbevelingen van de Europese Ombudsman; merkt met tevredenheid op dat nadruk wordt gelegd op het correcte gedrag van de leden van het Comité en op het respect voor de waardigheid en de integriteit van de personeelsleden; verwacht strikte naleving door de leden en coherent gedrag van de politieke leiding van het Comité, met inbegrip van de drie interne groepen die de werkgevers, werknemers en het maatschappelijk middenveld vertegenwoordigen;

74. benadrukt dat het Comité op basis van de opmerkingen van de Commissie begrotingscontrole van het Parlement, het verslag van OLAF en de overwegingen van zijn raadgevend comité voor het gedrag van de leden een gezamenlijke interne werkgroep voor het ethische kader heeft opgericht, met de bevoegdheid om alle mogelijke hiaten in het huidige kader te evalueren om met aanbevelingen voor verbeteringen te komen; merkt op dat het raadgevend comité ook contact kan leggen met de gezamenlijke interne werkgroep om te zorgen voor een coherent algemeen ethisch kader binnen het Comité en om mogelijke synergieën te verkennen; merkt op dat het raadgevend comité voor het gedrag van de leden de ethische commissie is geworden en dat een bepaling is toegevoegd over de benoeming van reserveleden en de mogelijkheid dat een lid zich terugtrekt of wordt ontslagen indien hij of zij schuldig wordt bevonden aan schending van de gedragscode; juicht toe dat de ethische commissie nu expliciete onderzoeksbevoegdheden heeft om haar mandaat uit te voeren en ook advies kan inwinnen bij externe deskundigen; raadt met klem aan dat de ethische commissie de juridische dienst van het Comité permanent in plaats van facultatief raadpleegt, met name wanneer er een onderzoek wordt geopend; merkt op dat het Comité ook zijn kader voor ethiek en integriteit heeft geactualiseerd door de vaststelling van een actieplan voor een sterker ethisch kader dat op 7 januari 2021 in werking is getreden; verwacht een robuuste en betrouwbare reeks maatregelen in verband met bescherming en ondersteuning van slachtoffers en het verbod op represailles;

75. merkt op dat het mandaat dat het bureau in juni 2020 heeft gegeven om voorstellen te formuleren tot herziening van de gedragscode en de bepalingen van het reglement van orde met betrekking tot de gedragscode, op 15 september 2020 door het bureau is uitgesteld omdat een bepaald lid, dat optrad als voorzitter van groep I, had geadviseerd om het besluit van het raadgevend comité over het reglement van orde uit te stellen tot na oktober 2020; stelt met bezorgdheid vast dat dit specifieke lid dat verantwoordelijk werd bevonden voor intimidatie, nog steeds actief was in het bureau na de aanbeveling van OLAF en erin is geslaagd de vaststelling van de nieuwe gedragscode voor de leden uit te stellen;

76. vraagt het Comité zijn juridische dienst een formele werkstrategie te verschaffen om te garanderen dat die dienst officieel en stelselmatig bij de belangrijkste aangelegenheden van het Comité wordt betrokken, zodat het niet aan de verschillende diensten wordt overgelaten of de juridische dienst al dan niet wordt geraadpleegd; is van mening dat de ontvangen antwoorden op de vragen in dit verband niet volstaan en verzoekt het Comité verslag uit te brengen aan het Parlement over de stappen die zijn ondernomen om zijn juridische dienst op een meer systematische en onafhankelijke wijze te betrekken;

77. waardeert dat er een interne controle met betrekking tot ethiek en integriteit wordt verricht, die een inventarisatie en analyse zal omvatten met als doel een alomvattend overzicht te bieden van de regels, normen en maatregelen met betrekking tot ethiek en integriteit; merkt op dat de controle ook betrekking zal hebben op kwesties zoals geschenken en uitnodigingen, externe activiteiten en mandaten, belangenconflicten en de carrière na vertrek bij de Unie;

78. stelt met bezorgdheid vast dat het bureau ondanks zijn besluit van juli 2020 op 1 december 2020 heeft goedgekeurd dat het lid op wie het onderzoek betrekking had, werd benoemd als vertegenwoordiger van groep I voor de categorie Vervoer, en dat het hem aldus automatisch in contact heeft gebracht met personeelsleden van groep I, onder wie zijn slachtoffers;

79. juicht toe dat in juli 2019 een vergadering met OLAF is gehouden om de interpretatie van de administratieve overeenkomst tussen OLAF en het Comité te verduidelijken zodat mogelijke gevallen van intimidatie waar leden bij betrokken zijn, als een hoge prioriteit worden beschouwd; merkt op dat het Comité in deze fase geen beroep kan doen op onafhankelijke externe onderzoekscapaciteit voor gevallen van intimidatie (naast OLAF); merkt op dat de contacten met het netwerk van agentschappen en het Bureau voor onderzoek en disciplinaire zaken van de Commissie tot op heden geen resultaat hebben opgeleverd; waardeert dat deze kwestie momenteel ook wordt onderzocht in het kader van de lopende herziening van het besluit inzake administratieve onderzoeken;

80. benadrukt in verband met de bevindingen van OLAF inzake intimidatie door een lid van het Comité en overeenkomstig het besluit van het bureau van het Comité van 9 juni 2020 dat het lid in kwestie tot het einde van zijn mandaat volledig is ontheven van alle taken in verband met personeelsbeheer en personeelsadministratie van het secretariaat van groep I; merkt op dat het lid op 7 september 2020 zijn kandidatuur voor de functie van voorzitter van het Comité heeft ingetrokken; betreurt dat de sanctieregeling in het kader van de herziene gedragscode in dit specifieke geval niet kan worden toegepast gezien het juridische beginsel dat sancties niet met terugwerkende kracht mogen worden toegepast; stelt echter met grote bezorgdheid vast dat de dader voor een nieuwe termijn als lid is aangesteld door de Raad, en dat de slachtoffers en klokkenluiders het risico lopen van vergelding door hemzelf of door mensen die hem steunen binnen het Comité; benadrukt dat hij zijn wanpraktijken niet erkent of betreurt, hetgeen getuigt van een volledig gebrek aan zelfreflectie en respect voor de betrokken slachtoffers;

81. herhaalt dat het met bezorgdheid vaststelt dat er op de website van het Comité nog steeds een verklaring staat van het betrokken lid in zijn hoedanigheid van voorzitter van groep I, waarin deze een poging doet om zichzelf vrij te pleiten, terwijl — wat het nog erger maakt — de bedoelde zaken aanhangig zijn gemaakt of binnenkort aanhangig zullen worden gemaakt bij de bevoegde autoriteiten van de Unie en de Belgische autoriteiten;

82. merkt op dat het verzoek om voorlopige maatregelen dat door het bovenbedoelde lid is ingediend bij het Gerecht (*KN/EESC*, T-377/20), waarin hij verzoekt om opschorting van de tenuitvoerlegging van het besluit van het bureau van het Comité van 9 juni 2020, is afgewezen door het Gerecht omdat niet was voldaan aan de voorwaarde van spoedeisendheid; merkt op dat in het hoofdgeding van de zaak de procedure tot nietigverklaring van bovengenoemd besluit nog loopt;

83. merkt op dat het besluit van het bureau van 9 juni 2020 dat het Comité zich burgerlijke partij zal stellen in de procedure die de arbeidsauditeur van Brussel voor de correctionele rechtbank te Brussel zal openen, is bevestigd tijdens de zitting van het Comité van 15 en 16 juli 2020; merkt op dat de arbeidsauditeur van Brussel op de hoogte is gesteld van de opheffing van de immuniteit van het lid, maar dat er tot op heden geen nadere informatie over de procedure is ontvangen;

84. vindt het uiterst zorgwekkend dat het Comité in april 2021 zijn zorgplicht ten aanzien van de slachtoffers van intimidatie en ernstig wangedrag nog steeds niet is nagekomen, aangezien het slechts met twee van de vier slachtoffers tot een schikking is gekomen en het de beloofde openbare verontschuldiging nog niet heeft gepubliceerd.